

que designen allò de què és afirmada o pudentada alguna cosa, al qual està subordinat gramaticalment el verb

subjectiu -iva adj. Pertanyent o relatiu al subjecte, esp. al subjecte pensant (oposat a objectiu).

subjectivament adv. D'una manera subjectiva

subjectivisme m. Teoria que, en l'experiència, dona una im-